0-90

Trohar, Diana

Undergraduate thesis / Završni rad

2018

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:215:592433

Rights / Prava: In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-23**

Repository / Repozitorij:

Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb

Sveučilište u Zagrebu

Akademija likovnih umjetnosti

Ilica 85

Odsjek za grafiku

Kolegij: Grafika 3

Ak. god: 2017 / 2018

ZAVRŠNI RAD

0 – 90

Mentor: Josip Baće

Studentica: Diana Trohar

O RADU:

Naziv rada :	0-90
Godina nastanka:	2018.
Tehnika:	Kombinirana tehnika na platnu

Odmak od figuracije, koja se vremenom reducirala na simbol, na apstrahiranu formu koja ocrtava unutarnje stanje neke osobne teme u novim radovima još više blijedi. Boja je ustupila svoje mjesto bijelini te su se time otvorile i neke nove mogućnosti za istraživanje odnosa materijala i njihovog spektra primjene. U ovoj seriji slika prisutna je ideja o kanaliziranju osjećaja i dojmova iz nekog osobnog trenutka u novu sliku koja dobiva svoju vrijednos onime što ona sama postaje tijekom procesa stvaranja. Motiv je dakle bio stvoriti okruženje koje opisuje dojam onoga što je mali dio jedne teme, a može biti i je cijelina za sebe. Takav otvoren pristup, ostavio je dovoljno prostora za slučajnosti koje se događaju tijekom procesa stvaranja, a koji meni znaće osjećaj slobode izražavanja. Suprotno od toga kontroliranim oblikovanjem volumena uspostavljam red čineći masu skupljenu u određeni oblik ili formu koja se najčšće ponavlja ili zrcali te tvori ritmićki niz na jednolićnoj akromatskoj površini.

U nastajanju ovog triptiha moj likovni vokabular također se svodi na koloristički minimum i sažete apstrahirane forme. Naglasak na lepezu vizualnih i taktilnih doživljaja promatraća upoznaje s mojim interesom i uživanjem u spektru upoznavanja materijala i potrebe za taktilnim oblikovanjem i modeliranjem ne samo alatima, već i rukama. Pritom površina komunicira ekspresivnim nanosima, koji tek rijetko uključuju boju, a približimo li se formatu nemirna i treperava površina ističe svoju robusnost i eleganciju, krhkost ali i snagu. Sliku tretiram kao kiparski element, raznim alatima i materijalima tražim vlastitu izražajnost u jednostavnosti forme. Vidljivi su ponavljani potezi alata u bijeloj, napukloj, razvučenoj masi . A prostornom ekspanzijom materijala koji nagomilano izlazi s površine platna i reljefnim načinom tretiranja površine stvara se naznaka na ambijentalni doživljaj slike. Sjena je uvedena kao popratni sadržaj, ona nije ucrtana, označena ili naslikana već dijeluje van formata slike. Slika je smještena na zid kao, reljef ili zidna instalacija uspostavljajući tako nove i drugačije odnose s prostorom, ali i s gledateljima.

Takav naćina modeliranja slike otvorio mi je beskrajne mogućnosti koje se otiskuju u prostor, umnažaju ili simbijotički spajaju s drugim medijima, što ne isključuje uvođenje trodimenzionalnih oblika.